

Ό,τι είναι κρυφό φανερώνεται († Μητροπ. Αντωνίου Μπλούμ)

[/ Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Ορθόδοξη πίστη](#)

Παρακάτω τό Εύαγγέλιο αναφέρει τό έξης: «Δέν υπάρχει τίποτε κρυφό πού δέν θά γίνει, φανερό ούτε μυστικό πού δέν θά φανερωθεί» (Μάρκ. 4, 22). Μέ μία πρώτη ματιά, τούτος ό λόγος μοιάζει δύσκολος. Ποιά είναι άραγε ή σημασία του; Ξαναδιαβάζοντας τόν λόγο πού αναφέρεται στόν προηγούμενο στίχο σχετικά μέ τό λυχνάρι («δέν πρέπει νά μεταφέρουν τό λυχνάρι για νά τό τοποθετήσουν πάνω στό λυχνοστάτη;») είναι δυνατόν νά τόν ερμηνεύσου-με ως έξης: νωρίτερα ή άργότερα θά έμφανιστεϊ κάτι θετικό ή αρνητικό για την ψυχή σου, τή συνείδησή σου, τή σάρκα σου. Κάποιος πού κρυ-φά έχει ένδώσει σ' ένα σαρκικό πάθος γίνεται άλλος άνθρωπος, οί δικοί του δέν είναι δυνατόν νά παραμείνουν άπαθείς στόν χαρακτήρα αύτου του ανθρώπου οποιός κι αν είναι: ή θ' απομα-κρυνθούν από αυτόν μέ αποστροφή ή θά ύποκύ- ψουν στη γοητεία. Τό ίδιο επαναλαμβάνεται καί μέ κάποιον πού έχει φτάσει σέ ψηλά επίπεδα πνευματικής ζωής. Είναι δυνατόν νά παραμένει σιωπηλός, όπως καί είναι δυνατόν νά σημειώνε-ται μέσα του τόσο μεγάλη άλλαγή πού νά γίνεται αισθητή από τό περιβάλλον του. Στίς έπαφές μαζί του. οί άνθρωποι βλέπουν, νιώθουν, προαι-σθάνονται ότι έχουν νά κάνουν μέ κάποιον πού ξεφεύγει από τό συνηθισμένο. Θυμάμαι κάποιο λόγο τού πνευματικού πατέρα μου: κανένας δέν μπορεί νά μεταρσιωθεί καί νά φτάσει στόν ούρα- νό, δηλαδή στή Βασιλεία τού Θεού, αν δέν έχει δει κατάματα ή κατά πρόσωπο έστω καί έναν άνθρωπο πού ν'

άκτινοβολεί τήν αιώνια ζωή. Οί άνθρωποι πού συγκεντρώνονταν γύρω από τόν άγιο Σεραφείμ τού Σάρωφ. γύρω από τόν άγιο Σέργιο τού Ραντονέζ, καί γενικά γύρω από άγι-ους άνθρώπους, ή καί άπλούστερα γύρω από άνθρώπους πίο συνηθισμένους πού όμως ζούσαν έντονη πνευματική ζωή, άποδείκνυαν τό πολύ έντονο αίσθημα ότι τούτη ή ζωή άληθινά ύπάρχει.

Άς γνωρίζετε λοιπόν καλά ότι δεν ύπαρχει τίπο-τε κρυφό πού δεν θά έρθει στό φως τής μέρας. Δέν ύπάρχουν κρυφά αμαρτήματα, κρυφά ψέμα-τα στό εσωτερικό τού ανθρώπου, πού δέν έκδη- λώνονται ούτε διαδίδονται στους υπολοίπους, όπως μεταδίδεται καί μία θανατηφόρος επιδη-μία. Νωρίτερα ή αργότερα τό καθετί θά λάμψει τή μεγάλη ήμέρα. Ασφαλώς ή πείρα σάς τό έχει διδάξει.

Γιά μία ακόμη φορά, ό Χριστός στό σημείο αυτό μάς καλεί σ' επιφυλακή :«Άστ' ακούει, αυτά όποιος έχει αυτιά για ν' ακούει». Ακούστε β,τι σάς λέω, προσέξτε, γιατί μπορεί νά οδηγήσετε στή σωτηρία όπως επίσης καί νά προκαλέσετε τήν άπώλεια τών πίο κοντινών ανθρώπων σας,όχι μόνο μέ τίς πράξεις σας, όχι μόνο μέ τά λόγια σας, αλλά μέ τή γενικότερη παρουσία σας ως προσώπων.

(Antony Bloom, Συνάντηση με το ζωντανό Θεό, εκδ. Εν πλω, σ. 268-270)